

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 21. juli 2015 i sag nr. BS 158-1872/2013:

A

mod
Ankenævnet for Patienterstatningen
Tidl. Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagsøgerens påstand:

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til méngodtgørelse svarende til en méngrad på 20%.

Sagsøgtes påstand:

Frifindelse.

Sagen angår en prøvelse af sagsøgtes afgørelse af 23. marts 2013 (bilag 3), hvorved nævnet fandt, at sagsøgeren er blevet påført en patientskade i form af kroniske neurogene smerter som følge af en hændelig komplikation til sagsøgerens brokoperation den 17. november 2009, og at sagsøgeren som følge heraf er berettiget til godtgørelse for varigt mén på 8%.

Ved afgørelsen tiltrådte sagsøgte Patientforsikringens (nu Patienterstatningen) afgørelse af 2. marts 2012 (bilag 1).

Efter klage- og erstatningslovens § 24, stk. 1, fastsættes erstatning og godtgørelse som følge af en patientskade efter erstatningsansvarslovens regler.

I medfør af erstatningsansvarslovens § 4 kan der ydes godtgørelse for varigt mén blandt andet som følge af en patientskade. Godtgørelsen fastsættes til et kapitalbeløb, som beregnes under hensyn til skadens medicinske art, omfang og de forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse. Ved fastsættelsen af méngodtgørelsen foretages bl. a. en medicinsk vurdering.

Oplysningerne i sagen:

Nye efter sagsøgtes afgørelse:

Sagsøger har fremlagt kopi af Konklussionsreferat fra K-lægemøde den 23. april 2015, hvori er angivet "8 % varigt mén".

Der er nye lægelige oplysninger

Forklaringer:

Der er under hovedforhandlingen alene afgivet forklaring af sagsøger

A har forklaret, at han havde brok på størrelse med en tennisbold, der gjorde en lille smule ondt. Han var ved at starte virksomhed, og lægen lovede, at han i løbet af 3 uger ville være helt klar igen. Han lod sig derfor operere den 17. november 2009. Der blev sat net i. Allerede første dag mærkede han, at det var helt forkert. Nettet blev fjernet ad 2 omgange. Lægen indrømmede fejl.

Han kom i smertebehandling først på sygehuset i **B**, så på **C**. Han har fået psykologhjælp. Han spiser nu piller for 24.000 kr. om året.

Han har efterfølgende yderligere fået 4-5 brokoperationer, hvor man forgæves søgt at rette op.

Han har voldsomme nervesmerter.

Han har store problemer med at indtage føde og komme af med sin afføring.

Ofte må han gå i seng kl. 20-21 med feber og sover kun få timer om natten

Han er meget indskrænket i sin bevægelsesfrihed. Han lever alene af ydelser fra det offentlige.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parternes synspunkter:

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument **anført:**

"at Sagsøger i forbindelse med behandlingsskaden den 17.11.2009 og efterfølgende er blevet påført en personskaade, der væsentligt overstiger en mængde på 8%.

at Sagsøger på grund af patientskaden har fået tilkendt førtidspension uden nogen form for arbejdsprøvning eller lignende, idet det lokale jobcenter ikke fandt det nødvendigt i forbindelse med tilkendelse af førtidspension.

at Sagsøgers livskvalitet er svært påvirket af skaden.

at Sagsøger har svære, konstante mavesmerter i hele maveområdet.

at Sagsøger går med korset og ikke har mulighed for at deltage i nogen form for aktivitet som følge af skaden.

at Muskulatur, væv og nerver i hele sagsøgers mave er svært skadet.

at Sagsøgers personskaade en langt mere omfattende end de 8%, der er udmålt af Patientskadeankenævnet i henhold til méntabellens punkt F.1.2., og

at Sagsøger, bl.a. i forbindelse med fejloperationen, er blevet påført en omfattende nerveskaade. "

Sagsøgte har i sit påstandsdokument **anført** :

"Til støtte for påstanden om frifindelse gøres det overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse (bilag 3).

Ved bevisbedømmelsen må det tages i betragtning, at sagsøgte er et sagkyndigt kollegialt organ, der har en særlig erfaring i at bedømme denne type sager. Herudover medvirker der speciallægekonsulenter i sagernes forberedelse. Der skal derfor foreligge et sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelsen, og det er sagsøgeren, der har bevisbyrden for dette.

Denne bevisbyrde har sagsøgeren ikke løftet.

Det gøres gældende, at den udmålte godtgørelse for varigt mén på 8 % er korrekt i forhold til patientskadens følger.

Sagsøgte har ved vurderingen lagt vægt på, at sagsøgeren efter brokoperationen den 17. november 2009 fik neurogene smerter svarende til det opererede område, at efterfølgende operationer kun har forværret smertegenerne, og at sagsøgeren ikke har tilstrækkelig effekt af relevant smertestillende medicin for neurogene smerter, hvorfor smerterne nu afhjælpes med brokbind.

Ved fastsættelsen af méngraden har sagsøgte taget udgangspunkt i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel, hvorefter kroniske smerter efter operation for blandt andet bugvævsbrok efter punkt F.1.2. fastsættes til en méngrad på maksimalt 8 %.

Sagsøgeren er således blevet tilkendt den maksimale méngrad i forhold til den anerkendte skade.

Sagsøgtes vurdering understøttes yderligere af, at Arbejdsskadestyrelsen ved udtalelse af 29. april 2015 på tilsvarende vis har sammenlignet sagsøgerens gener med méntabellens punkt F.1.2 og vurderet sagsøgerens varige mén til 8 %.

Sagsøgeren har ikke godtgjort et grundlag, der kan føre til en fravigelse af méntabellens punkt F.1.2, eller til at et andet punkt i méntabellen i stedet skulle have været anvendt, og sagsøgeren har i det hele ikke tilvejebragt et grundlag, endsige et sikkert grundlag, der kan føre til en tilsidesættelse af sagsøgtes vurdering"

Rettens begrundelse og afgørelse:

Det fremgår, at der den 17. november 2009 blev opereret første gang for brok, og at forholdene for sagsøger efterfølgende overskred, hvad en patient med rimelig må tåle.

Arbejdsskadestyrelsen har under medvirken af en lægekonsulent med erfaring i at vurdere méngrader fastsat denne til 8 %.

Denne vurdering anfægtes i nærværende sag.

Godtgørelse for varigt mén skal efter erstatningsansvarslovens § 4 fastsættes til et kapitalbeløb, der beregnes under hensyn til skadens medicinske art og omfang og de forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse. Det er i lovens forarbejder, jf. Folketingstidende 1983-1984, tillæg A, sp. 90, forudsat, at fastlæggelsen af méngodtgørelsen i almindelighed skal ske på baggrund af den administrativt udarbejdede méntabel, som anvendes ved erstatningsfastsættelsen efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Sagsøger har benyttet sig af den i erstatningsansvarslovens § 10 givne mulighed for fra Arbejdsskadestyrelsen at indhente en vejledende udtalelse om méngraden.

Arbejdsskadestyrelsen har under medvirken af lægelig fagkundskab oparbejdet en omfattende viden på området, og den af styrelsen på dette grundlag fastlagte praksis er medvirkende til, at der i de fleste erstatningssager hurtigt kan træffes en lægeligt begrundet afgørelse på et sammenligneligt grundlag.

Retten finder ikke alene på baggrund af sagsøgerens egen forklaring herom, at der er et fornødent sikkert bevis for, at der skulle foreligge et fejlskøn.

Sagsøgeren har således ikke opfyldt den den ham påhvilende bevisbyrde.

Sagsøgte vil derfor være at frifinde.

Sagsomkostninger:

Sagsøgeren har i retsafgift betalt 2.620,00 kr. Sagsøgte har afholdt udgifter til materialesamling på 350,00 kr.

Retten finder, at sagsøgte bør have godtgjort 350,00 kr for materialesamling og 18.000,00 kr. + moms af dennes advokatudgifter

Der forholdes herefter med sagsomkostninger som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen frifindes for sagsøgeren *AS*
påstand i denne sag.

Sagsøger *A* skal til sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen inden 14 dage betale 22.850,00 kr. i sagsomkostninger.

Stig Kaas
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 21. juli 2015.

Cecilie Simone Sommer, Retsassistent